

El cantautor nord-americà, figura de culte de la música independent i pioner del moviment antifolk, actuarà aquest dissabte a l'Anònims

Steve Rogers, més conegut com a Lach.

Lach visita Granollers en la seva primera gira catalana

El restaurant i llibreria Anònims de Granollers acollirà aquest dissabte a la nit un concert que promet ser històric. **Lach**, cantautor nord-americà de culte i institució de la música independent de les darreres tres dècades, conegut sobretot com a pioner del moviment antifolk. Aquesta setmana està duent a terme la seva primera gira per Catalunya. Una gira que el portarà a la capital vallesana amb l'únic acompanyament d'una guitarra acústica i d'unes cançons que beuen tant de la tradició folk dels Estats Units com de l'energia i l'esperit regenerador del punk. L'essència, per tant, del propi antifolk.

Nascut a Brooklyn, Nova York, es va formar com a pianista clàssic des de ben petit, però el va abandonar després d'escoltar els **Sex Pistols**, **The Jam** i **The Clash**. S'acabaven els anys 70, i un jove Lach -de nom real Steve Rogers- trobava

en el punk la seva primera vocació musical. Va ser tot investigant-ne les arrels com va descobrir el folk de **Bob Dylan**, **Phil Ochs** i **Woody Guthrie**. Establint un nexa entre ambdós gèneres -cançons amb format folk, carregades d'energia i actitud punk-, va elaborar un discurs propi que l'alineava amb contemporanis com **Billy Bragg** o **Violent Femmes**, i que ell mateix acabaria batejant com a antifolk -en contraposició a la conservadora escena folk del moment-.

Un gènere promogut pel propi Lach a través de l'Antifolk Fest i el club The Fort, que va tenir la seva seu en diferents soterranis del sud de Manhattan fins a establir-se definitivament al cèlebre Sidewalk Cafe. Va ser allà on l'antifolk va esdevenir bressol de figures com **Beck**, **Regina Spektor**, **Jeffrey Lewis** o els **Moldy Peaches**. Paral·lelament, va editar una sèrie de discos que amb el temps han esdevingut obres de culte i on han participat membres de grups com **Televi-**

sion. Rotatius com Time Out London han arribat a considerar Lach una de les "arrels de la cançó contemporània", situant-lo a l'alçada de gegants com **Nick Drake** o el propi Dylan, mentre el totpoderós New York Times es va referir a ell com "una institució de Manhattan".

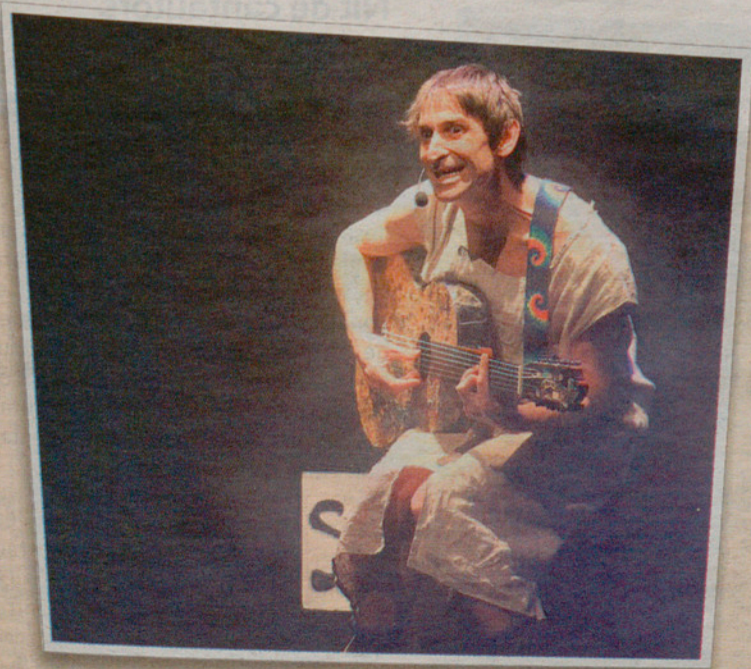
Instal·lat des de fa un parell d'anys al Regne Unit, va enregistrar el seu darrer àlbum en un hangar abandonat de la Royal Air Force (RAF) i sota la producció de tot un **Neil Halstead (Slowdive, Mojave 3)**. El resultat, "Ramshackle Heart" (2011), és possiblement el seu millor disc a dia d'avui. I tot un tractat de folk-punk fresc, directe, de lírica aguda i amb un dolç regust analògic. El presentarà aquest dissabte (dos quarts de 12 de la nit) a l'Anònims. Entrada gratuïta.

El totpoderós New York Times es va referir a Lach com 'una institució de Manhattan'

Albert Pla es manifesta al Teatre Auditori

El sempre imprevisible i controvertit **Albert Pla** va tornar la setmana passada a Granollers. Ho va fer al Teatre Auditori, tot presentant "Manifestació". Un espectacle que combina el teatre, els monòlegs més passats de voltes i les cançons sempre àcides i marcianes del sabadellenc. En aquest cas, interpretava a un personatge que, només sortir al carrer, es trobava immers en una manifestació. I d'aquesta saltava a una altra, i després a una altra -sovint, de signe contrari a l'anterior-. D'aquesta manera, Pla va radiografiar la convulsió dels temps actuals i reduïa a l'absurd els moviments massius, tot mofant-se de tota ideologia

possible i fins i tot dels cossos policials que intervenen en les manifestacions. Tot això, amb mirades de complicitat al moviment 15-M i unes dures paraules per a la banca i la classe política que, a jutjar pels entusiastes aplaudiments que va despertar a la platea, reflectien el sentiment popular vers ambdós àmbits. El Teatre Auditori tornarà a omplir-se de música aquest cap de setmana. El divendres, el cantant **David Bustamante** hi presentarà el seu darrer treball, "Mio", i el diumenge l'Orquestra Simfònica del Vallès i el Cor Amics de l'Òpera de Sabadell hi interpretaran "Nabucco", de Verdi.

XAVIER SOLANAS

Un any de música

El centre de creació i difusió musical NAUB1 de Granollers celebra aquest cap de setmana el seu primer aniversari. Un any marcat per una programació eclèctica on artistes de renom han conviscut amb propostes arriscades i novedoses. Per a celebrar-ho, la sala acollirà dijous a la nit -al tancament d'aquesta edició- un concert de petit format a càrrec de tot un pesant de la música independent catalana com és **Eric Fuentes**, exlíder dels enyorats **Unfinished Sympathy**. Fuentes va mostrar la seva cara més intimista i minimalista, acompanyat tan sols de la seva veu, la seva guitarra i el piano de **Bernat Sánchez**.

Al llarg d'aquest any, han passat per l'equipament que gestiona **Brubaker** propostes com les de **Mazoni**, **Els Surfing Sirles**, **La Legendaria Família Stinson**, **Guillamino**, **Jansky** o **Mates Mates**, a més de formacions amb components vallesans com **Denegro Partizan**, **Batak** -que hi tornaran a actuar la setmana vinent-, **Cinemascope** -que hi faran un stage aquest mateix mes- o els cantautors **Joan Colomo** i **Ivette Nadal**.

La darrera d'aquestes propostes va ser la del duet cardedeuenc de neosoul GG, integrat per Gerson Gelabert i Gilmarí Gerena, que divendres passat hi van presentar el seu primer disc -"Quiero hablar" (2013)-, amb l'acompanyament d'una potent banda formada per experimentats músics de sessió. La sala era plena fins la bandera i el concert va tenir el sabor de les grans ocasions, amb uns teloners de luxe com són els integrants del combo de jazz granollerí Monday 8 PM.